

BALOGH LÁSZLÓ

1976-ban végeztem a Debreceni Agrártudományi Egyetemen, állattenyésztés szakirányon. A Hortobágyi Állami Gazdaságban voltam gyakornok, majd a Lóverseny Vállalat Alagi Tréningtelepére kerültem, ahol Váczi Ernő mellett dolgoztam. 1977 őszén Dr Fehér Dezső ajánlásával a Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát Arab Méneséhez kerültem, tenyésztésvezetői beosztásba. Itt köteleződésem el életre szólóan az arab ló mellett. A jelenleg tenyésztésben álló, bábolnai eredetű lovak nagyszüleit, dédszüleit közelről ismertem, némelyiket lovagoltam is. Bábolnáról hazaköltöztem Debrecenbe és 1982-ben megnősültem. Feleségem dr. Berényi Rita, orvos, családterapeuta, diplomás szupervízor. 5 gyerekünk és 11 unokánk van.

1982-től 1992-ig lótenyésztési felügyelőként dolgoztam, előbb Szabolcs-Szatmár megyében, majd Hajdú-Bihar megyében. A tíz év alatt lebélyegeztem kb. 3 ezer csikót és törzskönyveztem, bíráltam több száz kancát. Abban az időben a felsőoktatásban még nem volt lótenyésztéssel kapcsolatos szakmérnöki képzés, ezért a szakirodalomból és az idősebb, tapasztaltabb szakemberektől tanultunk, lestük el szakma fortélyait ők pedig figyelték a munkánkat és a tudásunkat. Pl. Egy póni tenyészszemlén segédkeztem, amikor Dr. Ócsag Imre professzor váratlanul megbízott, bíráljam a 3-4 éves Shetland póni kancákat, válasszam ki a 16 egyedből a 3 legjobbat. Hosszas töprengés után megneveztem az általam legjobbnak tartott három kancát. Ócsag professzor megdicsért és nem is változtatott a sorrenden. (A „vizsga” sikerült, gondoltam magamban.)

Máskor az élet igazolta vissza a helyes meglátásom. Pl. Feltűnt, hogy a nagycserkeszi kisbéri félvér törzstenyésztésben fedező 419 Kemece nevű mén jól örökít, milyen jó csikói születnek. Szerettem volna utána fedezőmén utódot, de a törzstenyésztésben abban az évben nem volt igazán kiváló méncsikó. Végül Hajdúdorog közelében, egy tanyán találtam egy ígéretes csikót. Egy ugrólovas ismerősöm megvásárolta. Az évek során más tulajdonoshoz került a ló, és 2213 Hajdúdorog Maxim-99, (Szajkó) néven Mezőhegyesen a korosztályában megnyerte a tenyészversenyt a nagy sport tenyésztetek lovai előtt.

1992-ben pályát módosítottam és a Kossuth Lajos Tudományegyetem (2000-től Debreceni Egyetem) Természettudományi Kar dékáni titkárságát vezettem a nyugdíjba vonulásomig.

A lótenyésztéssel nem szakadt meg a kapcsolat, mert egy barátommal közösen évtizedeken keresztül volt egy-két lovunk. 2005-ben sikerült bekapcsolódnunk a Shagya arab tenyésztésbe, amikor Rudabányáról vettünk két kancát és beléptünk az Egyesületbe, amelynek azóta is tagja vagyok.

Az aktív lovaglást és a saját tenyésztést 2018-ban fejeztem be, amikor az utolsó (24 éves) Shagya kancámat elajándékoztam.

Kitüntetések:

A Debreceni Állattenyésztő Vállalat Kiváló Dolgozója 1987.
Trefort Ágoston díj 2010.